

са престојали пресни треви и нај-вече селим. Почти всяка къща купува агне, което трябва да пасат два-три дни, за да се признае, че е тяхно и тогава го принасят в жертва. С първата капка кръв се мажат челата на малките деца за здраве и късмет. Благославят момчетата: "Както се лепи лепило, така да се лепят момчетата по тебе".

Празничният обяд е богат и разнообразен. На него се събира цялото семейство, понякога целият род. Освен печеното агне, на трапезата има пита, баница, сварен ориз с прясно мляко. От всяка гозба се заделя за следващия ден – 7 май. Това е денят на възпоменанието на починалите близки и роднини. Тогава се раздава от храната на съседи и роднини или се отива на гробищата, където нареждат малка трапеза. На гробищата се отива рано и се събират всички живи от рода.

В този празничен ден и християни, и мюсюлмани (които наричат празника Едерлези) отиват в някой манастир, свързан с името на свети Георги. Там палят свещи, а след това си правят трапеза на близко до църквата място и я прекаждат, защото са благодарни, че светецът, заедно с Банго Васил, е спасил от изчезване циганския род.

Големи цигански групи посещават тюрбето Демир баба в Разградско, палят свещи, завръзват конец от дрехата си на някое дърво за здраве и на празничната трапеза знаещите разказват за силата и славата на Демир баба – Железния баща.

14 МАЙ МАЯ, МАЕТО (КОГАТО УЗРЕЯТ ЧЕРЕШИТЕ)

На 14 май циганите празнуват своя обичай Мая, Маето като ден на шегите и лъжата. Някои предполагат, че първи април у нас е приет като ден на лъжата под влияние на западноевропейската култура, но майосването на циганите си е техен оригинален празник.

Маето е чисто женски празник, весел и жизнерадостен.

На 13-и две жени взимат едно котле - наследствено или новокупено, украсяват го с венец от цветя и рано, преди изгрев слънце, мълчаливо го пълнят с вода от три чешми. Късно след обяд, с котлето в ръце, двете обхождат къщите и всяка жена слага в него обица, пръстен или друго. След обиколката го оставят под стрехата на избрана къща, за да се вижда от звездите, покрито с много тънка кърпа. Освен двете жени и домакините на къщата, никой не знае къде е оставено котлето.

Рано на 14 май – денят Мая, момчетата отиват на полето, берат "мая цветя", закичват се с тях и ги връзват на кръста си. Събират роса